

ΕΤΟΣ 52ον

19 Σεπτεμβρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (2677)

Η «ΣΤΑΥΡΩΣΗ» ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΜΑΣ

*«Ὅστις θέλει... ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ,
καί ἀκολουθείτω μοι»*

Σήμερα, μέσα στό μυστήριο τῆς ἀναιμάκτου ἱερουργίας, διαλεχθήκαμε μέ τό Σταυρό τοῦ Σωτήρος, ἀφοῦ ὁ Σταυρός εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ, καί ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅμως, ὁ Κύριος λέγει ὅτι ὅποιος θέλει νά Τόν ἀκολουθήσει, ὀφείλει νά ἀρνηθεῖ τόν ἑαυτό του, νά σηκώσει τό Σταυρό του καί μετά νά Τόν ἀκολουθήσει.

Ἡ ἄρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας

Γιά νά ἀκολουθήσουμε τό Χριστό πρέπει νά ἀναγνωρίσουμε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύση μας εἶναι κυριευμένη ἀπό τό θάνατο καί τή φθορά, καί τaráσσεται ἀπό διάφορα πάθη. Ἐάν δοῦμε ὅμως γιά λίγο αὐτή τή φρικτή πραγματικότητα πού μᾶς μαστίζει, τήν πραγματικότητα τῶν παθῶν, καί τήν ὁποία δυστυχῶς τίς περισσότερες φορές ἀγνοοῦμε.

Τί εἶναι τά πάθη; Τό πάθος, ὅπως καί ἡ λέξη μαρτυρεῖ, προέρχεται ἀπό τό πάσχω καί δείχνει τήν ἐσωτερική ἀσθένεια. Ὁλόκληρη ἡ πατερική διδασκαλία βλέπει τά πάθη σάν κινήσεις καί πράξεις ξένες πρὸς τήν κατά φύση ζωή τῆς ψυχῆς. Τά πάθη σχετίζονται μέ τήν ἀνυπαρξία, γιατί μέσα στή φύση τοῦ ἀνθρώπου δέν ὑπάρχει τίποτε τό κακό. «Ἡ ἀρετή κατά φύσιν ἐστίν, ἡ δέ κακία παρά φύσιν», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἐάν ἐμεῖς μεταστρέψαμε ὅλες αὐτές τίς δυνάμεις, τίς ἐνέργειες τῆς ψυχῆς, καί ἀπό τή φυσική τους κατάσταση τίς ὀδηγήσαμε στήν παρά φύση. Φυσικός εἶναι ὁ θυμός πού δόθηκε ἀπό τό Θεό γιά νά πολεμοῦμε τό διάβολο καί ἐμεῖς τόν χρησιμοποιοῦμε ἐναντίον τοῦ πλησίον. Φυσική εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξας, ἀλλά γιά τήν ἀπόλαυση τῆς οὐράνιας βασιλείας.

Τά σωματικά καί ψυχικά πάθη

Κατά τόν ἅγιο Μάξιμο τόν Ὁμολογητή τό βασικό πάθος ἀπό τό ὁποῖο προέρ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-38, θ' 1)

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

χονται καὶ γεννῶνται ὅλα τὰ πάθη, σωματικά καὶ ψυχικά, εἶναι ἡ φιλαυτία. Φίλαυτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος πού ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ τὸν ἑαυτό του καὶ τὸν πατρεῦει. Ὅταν ἡ προσοχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸ Θεό καὶ δέν ἐνδιαφέρεται νὰ ἐνωθεῖ μ' Αὐτόν καὶ νὰ κάνει τὸ ἅγιο θέλημά Του, τότε ἀναγκαστικὰ στρέφεται πρὸς τὸν ἑαυτό του τὸν ὅποιο θέλει διαρκῶς νὰ ικανοποιεῖ.

Ὁ καλὸς ἀγώνας

Ζοῦμε σ' ἓναν κόσμον πού μπορεῖ νὰ φέρει προσωπεῖο εὐσεβείας, ἀρνεῖται ὅμως τὴ δύναμν αὐτῆς. Ὅσο κι ἂν φαίνεται παράδοξο «ἡμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς Αὐτόν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ Αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλ. 1,29). Καλοῦμεθα νὰ θεραπευθοῦμε ἀπὸ τὰ πάθη μας μεταμορφώνοντας τὰ πάθη μας. Δέν ἀγωνιζόμαστε ἀπλῶς νὰ γίνουμε καλοὶ ἄνθρωποι, προσαρμοσμένοι στὴν κοινωνία. Σκοπὸς μας εἶναι νὰ ὀδηγηθοῦμε στὴν κοινωνία μὲ τὸ Θεό, ἡ πορεία πρὸς τὴν ἀγιότητα, ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄς προσφέρουμε, λοιπόν, στὸ Θεό ὡς ὀλοκάρπωση καθετὶ πού εἶναι σέ μᾶς κατὰ σάρκα πολῦτιμο. Τότε θὰ ἀκούσουμε καὶ ἐμεῖς τὴ φωνὴ τοῦ ζῶντος Θεοῦ: «Νῦν οἶδά σε...καὶ εὐλογῶν εὐλογήσω σε» (Γεν. 22, 17).

† Ὁ Φ. Ἄ.

19 Σεπτεμβρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος τῶν μαρτύρων († 276).
Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν' 34 - θ' 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Σεπτεμβρίου, Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
Ἀπόστολος: Α' Ἰω. δ' 12-19 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιθ' 25-27, κα' 24-25.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «**Ἐάν κανεῖς θέλη** νά μέ ἀκολουθήσῃ, ὡς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί **ἄς σπκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ**. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τή ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διά τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλήν καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ νηροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τοὺς ἔλεγε: «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως οὔτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

«ΣΤΑΥΡΟΣ, ΠΙΣΤΩΝ ΤΟ ΣΤΗΡΙΓΜΑ»

Ὁ τρισμακάριστος καί πανσεβάσμιος Σταυρός τοῦ Κυρίου εἶναι γιά τό χριστιανό τό ἱστίο, λέγει ἡ ἁγία Συγκλητική, πού μ' αὐτό μονάχα μπορούμε νά περάσουμε τό πέλαγος τῆς ζωῆς: «τόν Σταυρόν ἀντί ἱστίου τανύσαντες, ἀδεῶς τόν πλοῦν ἐκτελέσωμεν». Πραγματικά, δίχως τό Σταυρό, ὁ χριστιανός δέν θά ἔχε τή δύναμη νά προχωρήσει στή ζωή, ν' ἀγωνιστεῖ σκληρά μέ τοὺς πειρασμούς καί τό σατανᾶ, καί νά νικήσει στό τέλος, ἔχοντας ὄπλον ἀκαταμάχητον τόν τίμιον Σταυρό. Γιατί δέν εἶναι τ' ἀπλό ξύλο ἢ τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, πού κάνει ἀδιάφορα ὁ ἄνθρωπος, μά ἡ μυστική δύναμη πού ἔρχεται ἀπό τή θυσία καί τό πανάγιον αἷμα τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἐκεῖνο πού γιγαντώνει στόν ἀγῶνα του τό χριστιανό, πού ἔχει σύμμαχο τό Σταυρό. Ὅπως ἡ σημαία, πού δέν εἶναι παρὰ ἓνα κομμάτι ἀπό χρωματιστό ὕφασμα, μᾶς κάμνει στό πέρασμα ἢ στό θέαμά της ν' ἀναρριγοῦμε ὅλοι, γιατί θυμούμαστε τά ἱερά καί τά ὄσια τῆς πολυβασανισμένης μά ἔνδοξης Πατρίδος μας – ἔτσι καί μέ τό Σταυρό: ὁ νοῦς μας πηγαίνει στό Γολγοθᾶ καί στέκεται νοερά, μαζί μέ τήν Παναγία καί κλαίει ἀπό ἀγάπη γιά τόν Ἐσταυρωμένο.

(Ἀπό τό βιβλίον τῶν Ἐκδόσεών μας ΕΡΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

Ἄντιαιρετικά θέματα (15)

Η ΠΑΝΑΓΙΑ (γ)

Τρομάζει κανείς μπροστά στο μέγεθος τῆς κακοποίησης καί διαστρέβλωσης τῆς Ἁγίας Γραφῆς τὴν ὁποία ἐπιχειροῦν οἱ αἵρετικοί. Τρομάζει κανείς μπροστά στο μέγεθος τῆς βλασφημίας κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἐπιχειρεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους πού ἰσχυρίζονται ὅτι μελετοῦν καί στηρίζονται στὴ Γραφή. Τρομάζει κανείς διαπιστώνοντας πού ὀδηγεῖ ὁ ἀνθρώπινος ἐγωϊσμός καί ἡ ὑπερηφάνεια τὸν ἄνθρωπο.

Πῆραν τὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ, πῆραν τὸ ζωντανό λόγο τοῦ Θεοῦ καί τὸν ἔκαναν ιδέες, γνῶμες, ἀπόψεις, θεωρίες. Οἱ χριστιανοὶ δὲν εἶναι ἰδεολόγοι, οὔτε ἰδεόπληκτοι. Δὲν πιστεύουν σὲ ιδέες καί δὲν κατευθύνονται ἀπὸ ἰδανικά. Οἱ χριστιανοὶ ζοῦν μέσα στοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιατί εἶναι κολλημένοι καί ἐνωμένοι στοῦ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησία καί τρέφονται ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς, πού εἶναι ἡ ζωὴ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι κοινωνία προσώπων. Τὰ πρόσωπα ζοῦν, ἐπικοινωνοῦν, συμμετέχουν στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ καί γι' αὐτὸ καί τὸ ἕνα στὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι χώρα ζώντων καί ὄχι νεκρῶν, ἐκεῖνοι δὲ πού φεύγουν ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτὸ καί εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας, δὲν πεθαίνουν ἀλλὰ μεταβαίνουν ἀπὸ τὸ θάνατο στὴ ζωὴ, γι' αὐτὸ μέσα στὴν Ἐκκλησία ζώντας, μπορούσε νὰ ἐπικοινωνοῦμε ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι μέ τοὺς νεκροὺς μας, γι' αὐτὸ καί πάντα ἡ αἴσθησις τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ ἦταν καί εἶναι ὅτι ζεῖ σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις καί τῇ Θεοτόκῳ.

Ἀρχιμ. Π. Ἰ.

Η ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«Κατὰ τὸν ἐπόμενον αἰῶνα, ἡ Ὁρθοδοξία θὰ ἐπικρατήσει μεταξὺ ὄλων τῶν ἱστορικῶν θρησκειῶν, ἐνῶ τὸ μέλλον τοῦ Καθολικισμοῦ καί τοῦ Προτεσταντισμοῦ εἶναι ἀβέβαιο. Ἡ Ὁρθοδοξία διατηρεῖ τὰ στοιχεῖα τῆς πίστεως, ἐνῶ αἱ ἄλλαι χριστιανικαὶ ὁμολογίαι κατέπεσαν εἰς ξηρόν ὀρθολογισμόν. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δύναται νὰ διαδραματίσει ἡγετικὸν ρόλον μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Βαλκανικῆς καί τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἀρκεῖ νὰ μὴν ἀπομακρυνθεῖ ἢ ἔδρα του ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν».

Σέρ Στίβεν Ράνσιμαν (1903-2001)

(Ἀπὸ τὴν ἐκπομπή τοῦ BBC, 13 Ἰανουαρίου 1994)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>